

FESTIVALSKA

NOVINI 7

56. PULA FESTIVAL IGRANOG FILMA
18. - 25. 7. 2009.
FILM POD KOŽOM

PETAK, 24. SRPNJA 2009.

KENJAC - OBITELJSKA DRAMA U BOJI DUHANA
MIROSLAV TATIĆ - DOBITNIK NAGRADE MARIJAN ROTAR
METASTAZE I LJUBAVNI ŽIVOT DOMOBRANA U ARENI

PARTNER FESTIVALA

Com KultFurist

kompass.hr

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Viđačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barač, Zvonimir Rumboldt i Tomislav Fiket

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Viđačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Jordanka Grubač (zamjenica urednika), Matko Botić,
Ana Miljanić, Nicole Vojak, Sandra Mardešić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj fotoslužbe), Hassan Abdel Ghani, Slaven Radolović, Hrvoje Matoković

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjska 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Robert Zuber o Senidi, Antonio Nuić o Kenjcu

Na konferencijama za novinare jučer u Circolu predstavili se redatelj Antonio Nuić i ekipa filma *Kenjac*, Miroslav Tatić dobitnik nagrade Marijan Rotar te popularni televizijski novinar Robert Zuber koji realizira novi film *Mila moja Senida*

piše: Sandra Mardešić

U Circolu ni u četvrtak nije bilo predaha za filmaše i novinare. Predstavila se i osma po redu filmska ekipa, ona Antonia Nuća i njegovog *Kenjca*. Prije tri godine okrunjen Zlatnom Arenom za dramu *Sve džaba*, redatelj Antonio Nuić u simbiozi s producentom Borisom T. Matićem, ovaj put je snimio film u hrvatsko-bosansko-srpsko-britanskoj koprodukciji. Nadahnut je stvarnim događajima, trgovinom magaraca u ratnim godinama između Hercegovine i Hrvatske koje su imotski trgovci prodavali za mesnu industriju u Italiji. "Jedan od glumaca, magarac Ljubo, ipak nije doživio istu sudbinu i zadovoljno se odmara od napornih snimanja po vrućini, a do Pule nije došao jer ne podnosi baš putovanja", ispričali su glumci odsutnog «kolegu». *Kenjac* je zapravo drama o burama jedne obitelji i povratku Bore, "koji je tvrdoglavi od magaraca" kako glumac Nebojša Glogovac opisuje svoj lik, u zavičaj gdje će morati raskrstiti s nekim krivim, generacijama prenošenim obrascima ponašanja. "Mislim da u ovo današnje vrijeme srušenih društvenih vrijednosti i atrofije obitelji, ovaj film donosi ipak neki optimizam", dodao je Emir Hadžihafizbegović koji tumači ulogu Borinog brata. Film će zasigurno ostati upamćen i po sjajnoj, neobičnoj fotografiji. "Kako bi se dočaralo ljetnu vrućinu u Hercegovini, potpuno je uklonjena zelena boja i prevladava svjetlina, boje duhana i nijanse smeđe boje", pojasnio je direktor fotografije Mirko Pivčević. Film će se u kinima moći pogledati već početkom rujna, nakon što otvori Sarajevo Film Festival.

Nakon pressce povodom Nuićeva novog filma u Circolu su sadašnja i bivša ravnateljica Festivala, Zdenka Višković-Vukić i Gorka Ostojić Cvajner otkrile ime dobitnika nagrade *Marijan Rotar*, koja nosi ime osnivača Festivala, a dodjeljuje se od 2004. pojedincima ili institucijama koje su svojim radom spojili Pulu i film. Ovogodišnji laureat je Miroslav Tatić koji je punih 50 godina posvetio filmu, a posebno Festivalu igranog filma u Puli. Otkako je s devet godina prvi put ušao u kino kabinu i otkrio da film nije samo zabava već puno rada, više iz nje nije izišao. "Danas je ravnatelj kina u Rijeci, a kao dugogodišnji tehnički direktor festivala bio je mentor mnogim kolegama i ostavio neizbrisiv trag u njihovim srcima.

Film o djevojčici nestaloj u ratu

HTV-ov novinar Robert Zuber prihvatio se redateljskog posla najavivši u Puli svoj novi dokumentarni film *Mila moja Senida*. Ovaj put u dvostrukoj ulozi i novinara i redatelja Zuber donosi priču o bošnjačkoj djevojčici Senidi koju je 1992. kao jedanaestomjesečnu bebicu otela srpska vojska iz jednog bosanskog sela Caparde te se zajedno s majkom i sestrom vodila kao nestala osoba. Djevojčica je nakon šesnaest godina pronađena u Beogradu gdje je živjela pod imenom Mila kod udomitelja. On ju je upoznao radeći na toj priči za CNN i BBC te su zajedno započeli potragu za njenom pravom obitelji u nadi da će joj pronaći majku i sestru. "Tako će ova mala intimna priča postati mnogo većom jer govori o ratnim pričama djece koja je u ratu odvajana od svoje obitelji. Treba imati na umu da se u BiH tisuću djece vodi kao nestalo, a u Hrvatskoj 250, tako da je to priča cijele regije. Mila je rođena u Bosni, odgajana u Srbiji, a film radi Hrvat", precizirao je je Zuber.

Pri traganju i pričanju ove potresne osobne drame Robertu Zuberu su se priključili i Boris T. Matić i beogradski producent Srđan Golubović uz važnu potporu Emira Hadžihafizbegovića čije je Ministarstvo kulture i sporta Mili dalo stipendiju s kojom će lakše moći započeti novi život u Sarajevu i završiti školu. "Čim sam čuo za priču odmah sam kontaktirao Roberta. Pitanje novca nikad nismo postavljali, rekli smo idemo zaraditi neki novac za Milu" - komentirao je Boris T. Matić svoju odluku da se priključi projektu. Iako je snimajući i razgovarajući i s osobama koje se nalaze pod optužbama za ratne zločine često riskirao vlastiti život, Zuber je dodao kako je smatrao da mu je dužnost ostati do kraja i ispričati Milinu priču. Glavnina filma je snimljena tako da oskoro možemo očekivati i njegovu premijeru.

Miroslav Tatić, ovogodišnji dobitnik nagrade Marijan Rotar

PEDESET GODINA FASCINACIJE FILMSKOM SLIKOM

razgovarao: Matko Botić

U biranom društvu dobitnika nagrade Marijan Rotar od ove godine nalazi se i vaše ime. Kako su izgledali Vaši filmski počeci?

Krenulo je vrlo rano. Već sa šest, sedam godina pokazivao sam interes za film. Fascinirala me filmska slika, ali i izvor svjetla, pitao sam se što se to događa u onom mraku. Rano sam počeo dolaziti u kabinu kinodvorane, skupljao sličice nastale od filmskih vrpca i pokušavao pomoći,

tako da sam još kao dijete naučio sam prikazivati film, što s onodobnom tehnologijom nije bilo nimalo jednostavno. Kada sam imao deset godina dva kinooperatera iz kina Zagreb su prebjegli preko granice, pa sam iznenada došao u priliku da mjesec i pol dana održavam projekcije i za to budem plaćen. Moja mama još uvijek ima isplatu listu za taj posao.

Pulski festival i vi stari ste prijatelji.

Jako stari, festival pratim od 1959., dakle punih

pedeset godina. Tada se uz Festival održavao i sajam distributera, na kojem sam upoznao Kostu Carinu, filmskog kritičara koji je, između ostalog, na engleski jezik prevodio festivalski bilten. Njemu sam pomagao, a zauzvrat bih dobio puno filmskih plakata i informacije iz prve ruke, jer je riječ o čovjeku koji je često putovao po festivalima. U to vrijeme nije nam bila dostupna filmološka literatura, tako da sam ja na taj način saznavao stvari koje su me zanimale i učio filmski jezik. Kasnije sam prošao tečaj za kinoamatera u Filmskom klubu Jelen, gdje sam bio i montažer mnogih filmova. U isto vrijeme pored Pulskog festivala odvijao se i festival amaterskog filma, koji je bio jako kvalitetan i na kojem se često moglo vodjeti boljih uradaka od onih u profesionalnoj pulskoj konkurenciji. Na posljetku sam završio Akademiju na grupi za organizaciju filmsko-televizijskog smjera i dalje se neprekidno profesionalno bavio filmom.

Festival nekad i danas?

Dok je Festival bio jugoslavenski bilo je tu šest različitih kinematografija i interes je bio velik u europskim okvirima. Znali smo imati i više od četiri stotine akreditiranih stranih novinara i gostiju, a svi važniji direktori međunarodnih festivala bili su naši redovni gosti. Taj krug interesa je neko vrijeme bio ogroman, sada se ipak ne može govoriti o takvom zanimanju. S druge strane, publike u Areni nikad nije falilo, znali smo prodavati i po deset, dvanaest tisuća ulaznica za filmske projekcije, samo na parteru znalo je biti pet tisuća stolica. Ta publika znala je katkad i nepredviđeno reagirati, pa su na projekciji filma *Kaja, ubit ću te* Vatroslava Mimice na autorsku ekipu čak bacali i kamenje. Konceptije su se mijenjale, ljudi dolazili i odlazili, a drago mi je da je ova nova uprava našla načina vratiti gledatelje u Arenu. Pojedini filmovi imaju više gledatelja u Areni nego u cjelokupnoj hrvatskoj distribuciji, i to rječito govori o važnosti ovoga Festivala.

Sredinom osamdesetih godina selite se u Rijeku.

Bio mi je to profesionalni izazov, jer se dotad nisam bavio reproduktivnom kinematografijom. Kao direktor Rijeke kina nekoliko puta sam i nagrađen za neke svečane premijere. Na primjer, na projekciji filma *Dan poslije sutra* svi su gledatelji bili u kišnim kabanicama, jer je u jednom trenutku film bio prekinut, a na ekranu se pojavio natpis kako se val nevremena približava i Rijeci te je sa stropa dvorane stvarno počela padati kiša po ljudima. Zanimljiva je bila i premijera filma *Kraljevstvo nebesko*, na kojoj je kino-dvorana pretvorena u srednjovjekovni dvorac, a nakon projekcije organizirana je i gozba za posjetitelje u tom stilu.

Bili ste tehnički direktor Pulskog festivala. Koliko je razvoj filmske tehnike utjecao na demokratizaciju same filmske umjetnosti?

Razvoj tehnike je definitivno pridonio demokratizaciji filma, jer se danas gotovo svatko može baviti filmom. Ako zaista imaš želju napraviti film, to sada i možeš.

MIROSLAV TATIĆ O KINU VALLI

Pulsko kino s europskim pedigreeom

Kino Zagreb u kojem ste kao desetogodišnjak puštali filmove prošle je godine obnovljeno i otvoreno kao kino Valli. Surađivali ste na toj restauraciji, koliko ste zadovoljni s napravljenim poslom?

Mislim da je to dvorana koja je po tehničkim mogućnostima jako dobro napravljena u hrvatskim, ali bih se usudio reći i u europskim mjerilima. Drago mi je da se polako šiti mreža art-kina u Hrvatskoj. Takvo kino postoji i u Rijeci i Splitu, nešto Sisak pokušava, Zagreb ih ima dvije, a sprema se otvorenje takvog prostora i u Osijeku.

Takve kinodvorane su strašno važne jer se u njima mogu vidjeti filmovi koji nisu zanimljivi velikim multipleksima. S druge strane, multipleksi su vratili gledatelje u kina, oni su odgovor kinematografije na televiziju i druge konkurentske medije. Ja o njima ne mislim ništa dobro, to mi je fast food, ne osjećam se dobro tamo, ali stoji činjenica da su vratili publiku u kino dvorane.

RAZGOVORI S ČLANOVIMA EKIPE FILMA *KENJAC*

Beogradu i u Sarajevu, ne mogu se ograničiti na mali broj glumaca samo u jednoj sredini. Treba nam širine i svježe krvi u domaćem filmu.

Glumački doajeni Tonko Lonza i Ljubomir Kiki Kapor također su ostvarili upečatljive uloge.

Sjajno smo surađivali, jako su se dobro uklopili u ekipu s mlađim kolegama. Kada sam pisao ulogu oca, pao mi je na pamet Tonko Lonza, iako ga svi na filmu zamišljaju kao Ignjata Glembaja. Ja sam uvijek u njegovoj pojavi i njegovom licu vidio neku tvrdoću i oporost koja može pasati takvom liku. Naravno, bilo me strah da će me odbiti, jer dugo nije glumio pred kamerama. Ja sam mu polako prišao, ponudio scenarij, dugo smo razgovarali, i stvarno sam fasciniran načinom rada te starije generacije. To je jedan aposlutni profesionalizam, i kod Tonka Lonze, i kod Kikija Kapora koji je po meni izvrsno odglumio svoju ulogu. Oni su, iako nam godinama svima mogu biti djedovi, često na setu duhom bili najmlađi članovi ekipe. Nama je na snimanju temperatura od četrdeset u hladu bila sasvim normalna, a oni su svoj dio posla obavljali s nevjerovatnom snagom i energijom.

Snimateljski rad Mirka Pivčevića kao da namjerno zaobilazi turistički potentne ljepote krajolika i uvjerljivo potcrtava atmosferu same priče.

Mirko Pivčević je jedan vrlo poseban direktor fotografije, za svaki film koji on snimi obično se postavljaju pitanja kakvo ste vi meni postavili. Vrlo je precizan u kolorističnom razmišljanju i u kompoziciji, a osim toga je nevjerovatno ugodan suradnik. Ja sam Pivčeviću pričao o dojmu vrućine koju bih želio dobiti, a sva rješenja u samom snimanju su njegova.

Nakon dva „ruralna“ filma, možemo li očekivati i neki urbanije tematike?

Možete, sljedeći film najvjerojatnije će se zbiti u Zagrebu, a možda nešto snimim i s temom iz Istre.

Antonio i ja smo vrlo dobri prijatelji, a i većina ostalih suradnika su veoma dragi ljudi, pa nije bilo većih problema.

Redatelj Antonio Nuić

Ljudi ponavljaju greške vlastitih očeva

Na odjavnoj špici saznajemo da je film nastao po jednoj anegdoti. Čime je ta anegdota zaslužila prijenos na filmsku traku?

Ispričana je anegdota bila tek impuls, onaj početni poticaj koji me kad sam je čuo vratio u vrijeme i mjesto iz kojeg potiče moj otac, i gdje sam ja često provodio vrijeme ljeti. Ta priča mi je dala snagu da počnem razmišljati o onome što me zanima, o obiteljskim odnosima, odnosu između oca i sina te o činjenici da često imitiramo ponašanje naših očeva, umjesto da učimo iz tih iskustva. To je nekako i osnovna ideja filma, da ljudi često ponavljaju očinske greške. Ta anegdota ispričana je u jednom neformalnom ambijentu, u jednoj kavani u Zagrebu, i bila je početna ideja, a onda sam dugo razmišljao i polagano pisao scenarij.

Odnos redatelja i scenarista u istoj osobi. Koliko kao redatelj možete objektivno ocjenjivati vlastiti scenarij?

Kaže se da film nastaje tri puta, na papiru, na snimanju i u montaži. Onog trena kada počinje snimanje nastojim prestati biti scenarist, kao da je riječ o radu nekog drugog. To zna biti teško, ali trudim se biti priseban i naći one greške koje se u snimanju još daju ispraviti. Ta podvojenost zna biti naporna, ali ako je čovjek dovoljno samokritičan može u snimanju ispraviti vlastite nedostatke.

Svi likovi iz ruralnoga hercegovačkog kraja su emocionalno zakočeni, kao da im je draže povjeriti se životinji nego li svojim najbližima.

To je neka osnova, ono nešto što ja osjećam čak i u sebi, zato o tome i progovaram. Ta emocionalna škrtoost je endemska geografska karakteristika

tih ljudi dolje, oni se vrlo teško otvaraju i ne vole razgovarati o vlastitim problemima. To stvarno jest osnova svih tih likova, ona im je najočitiija karakterna osobina.

Sjajan beogradski glumac Nebojša Glogovac netipičan je izbor za ulogu Zagrepčanina Bore.

Nebojšu sam gledao u nekim filmovima, a upoznali smo se godinu-dvije prije filma, i vrlo brzo i lako smo komunicirali. Rodilo se brzo i prijateljstvo, a meni je to potrebno kada radim. Osim toga, ja mislim da *castingom* uvijek treba iznenaditi, iako Glogovcu uopće nije strano to podneblje, jer je rođen u Hercegovini. Ta priča mu je vrlo dobro poznata, on poznaje mentalitet tih ljudi i mislim da je on idealan glumac za svoj lik. Volim surađivati s glumcima iz raznih krajeva, za svaki svoj film tražim glumce i u Zagrebu, i u

Snimatelj Mirko Pivčević

Film u boji duhana

Kako ste u suradnji s redateljem zamislili vizualni identitet filma?

Imali smo problema jer smo na setu zatekli idiličnu sliku zelene prirode, pa smo se plašili da film ne izgleda kao razglednica. Moj zadatak je bio stvoriti osjećaj ogromne vrućine, jarkoga ljeta, i zemljopisno prikazati da smo u hercegovačkom kraju. Meni je uvijek taj kraj bio vezan za boju duhana, pa je to dominantna boja cijelog filma. Nasuprot tome su noći na selu koje su obično ugodne i hladne, ali i mračne. Trebalo je između tih dvaju ekstrema naći uvjerljiv balans. U filmu gotovo da i nema zelene boje, sve je u plavoj i smeđoj.

Je li bilo naporno snimati na četrdeset stupnjeva u hladu?

Glumac Nebojša Glogovac u ulozi Bore

Tvrdo oko pa tvrdo i u duši

Rekli ste da ste uživali u radu na filmu, i u ulozi. Jesam, uloga mi se jako dopala jer da nije ne bih je radio, što bih se mučio... Posao? E, pa nije sve posao, i stolar može izabrati što će raditi i odlučiti hoće li nešto raditi ili ne. Eto, mogu reći da ponešto mogu i odbiti raditi, a ovo mi je bilo pravo uživanje u radu.

Tumačili ste prilično tvrdoglavu osobu, kao isklesanu iz krajolika.

Ima dosta naroda iz tih krajeva koji je tvrd u svojim uvjerenjima čak i kada nije u pravu i imat ćete muke dok te ljude natjerate da to priznaju. To vam jest danak terenu, tvrdo oko pa tvrdo i u duši. Na tom kamenu čovjek ne može biti baš nešto iznijansirano...

Lik vam je dosta škrt na riječima, glumite šutnjom, i to vam sjajno polazi za rukom.

Kada ima o čemu da se šuti onda je to za glumca vrlo zahvalno. I kada, naravno, to ne djeluje kao da nema što kazati nego suprotno, kada ima toliko toga da se kaže. To su one neizgovorene istine ovaj put u jednoj obiteljskoj priči.

Ekipa? Snimanje?

Sjajno, divno, naporno, prevruće u Seocima, al' ta izolacija, ta upućenost jednih na druge, to je nešto dragocjeno za rad i puno drukčije nego da vas ujutro pokupi auto i dovodi na posao. Cijeli taj mali hotel na Cetini u Trilju bio je samo za nas, tamo smo se po cijeli dan, i osobito uvečer, gledali, pričali, sjedili zajedno, planirali jako puno što ćemo sutra. Nekako, stalno ste u materiji, i kada biste mogli pričati nešto drugo opet se vraćate filmu jer netko ima ovu ideju, netko onu, sve se tu nešto krčka, a to gomilanje ideja to je nešto dragocjeno.

Radili ste na Brijunima lani i preklani, sada ste u filmu koji je hrvatska produkcija u suradnji s produkcijama iz BiH i Srbije te iz Velike Britanije...

Ma zanima me da radim dobre filmove odnosno dobar posao, pa hoćemo li to zajedno, posebno, s Kinezima, bijelcima ili crncima, to mi je potpuno svejedno. Samo da se rade dobre stvari.

Glumica Nataša Janjić u ulozi Jasne

Sve što treba za ulogu pronađeš u životu

Što mislite o scenariju filma Kenjac? Je li vas više motovirala priča ili lik koji ste u njoj tumačili?

Jako volim taj scenarij, ta obiteljska priča je nešto što uvijek najviše volimo gledati, to je ona neka najrealnija baza koja nas vuče i plijeni našu pažnju i scenarij je svakako bio velika motivacija. To je zanimljiva, kompleksna, višeslojna priča i, znate, žao mi je što je prošlo godinu dana od snimanja, a ja ću tek sada vidjeti taj film.

Čujem da je i samo snimanje filma bilo pravi doživljaj?

Uvijek više volim ta terenska snimanja kada si kao u nekoj karanteni, iščašen od svakodnevice u kojoj sve vodi u rituale i rutinu, kolotečinu... a ovdje smo bili baš posvećeni radu na filmu. U prilici si da budeš zaista nekako posvećen ulozi,

da živiš priču i ulogu cijelo vrijeme snimanja. Pogotovo kada si na lokacijama kakva je okolica Trilja. To je kao da vam je cijelo selo set!

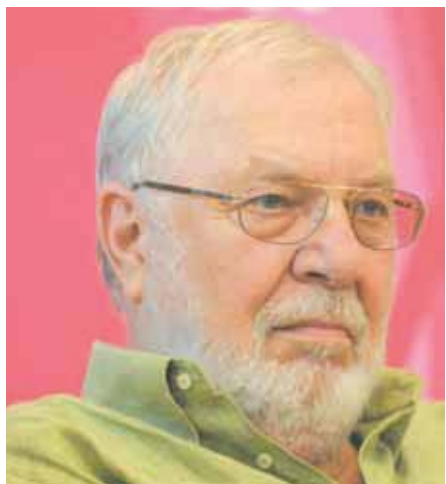
Odnos muškarca i žene, vas i vašeg supruga u filmu, glumca Nebojše Glogovca, to je okosnica priče. Kako ste izgradili lik?

Premlada sam da bih iz iskustva mogla „pokriti“ sve te odnose na planu žena- muškarac, da bih sve znala o tim burama u obitelji, i sve još s ratom u pozadini. Ali, kao i uvijek u ovom poslu, sve što ti treba pronađeš u životu. To su obrasci koji postoje i ponavljaju se, to su slični kodovi, sve smo to bar jednom vidjeli među nama. Onda se pokušaš uživjeti u te situacije.

Pula?

Bila sam već s filmom *Sve džaba* istog redatelja, imala sam i ove godine manju ulogu u *U zemlji čudesa*. Gledam kako je sve dobro organizirano i kako se vraća taj neki šušur, vidim kolege glumce, mislim da se može govoriti o vraćanju staroga sjaja...

Glumac Tonko Lonza u ulozi Paška

Krivac i pravednik u isto vrijeme

Vaše „prirodno okruženje“ u poslu koji radite više je kazalište nego film. Osjećate li se tako?

Film nije lako raditi, nemate one važne „povratne informacije“, vi ste s jedne strane, tamo je kamera, gospodin Pivčević, a vi u stalnoj muc. Kako to ispada, kako radim? Možete poviriti u onaj monitorčić i, naravno, vidjeti samo dio, nikako sve, nikako sukus, nikako dubinu. Zato je meni teže raditi film nego li predstavu. Tamo ja znam: premijera je tada i tada i ja sam tada spreman. A film vam stalno uključuje tu neku *negotovost*, improvizaciju, ponavljanje i na to se u radu računa. Teško bi bilo reći što je bolje, na poslijetku, u repetacijama jest šansa da nešto napravite bolje.

Onda, jeste li bez krzmanja prihvatili raditi na ovom filmu?

Ma, vrtio sam se kao mačak oko vrele kaše, držao me neki strah sve dok nisam dobio scenarij koji me oduševio, zajedno s likom koji sam trebao tumačiti. Ovo je klasičan film, s klasičnom pričom, gotovo sličan klasičnoj kazališnoj predstavi. A moj lik...fascinirao me odnos unutar samog lika oca koji je krivac i pravednik u isto vrijeme. Svjestan da je suprugu otjerao u samoubojstvo, a da mlađeg sina zapravo ne voli, što mu i prizna. Ali, kako je vrijeme da se svode neki računi istina izbija na vidjelo i – gradi se taj odnos s unukom. Taj je dječak bio izvrstan izbor, od prvog sam trenu navijao za njega, a naravno da sam emotivni odnos prema njemu crpio iz vlastitog iskustva s mojom unučadi, a imam ih dvoje.

Festival? Pula?

Svaki me put fascinira tako razvedena... Fiksirao sam ovaj Circolo, i Arenu, ali bez taksista se ne bih mogao kretati dalje...

Sedmi dan Nacionalnog natjecateljskog programa (petak, 24. srpnja)

Zaljubljeni mlakonja i žestoki navijači

Posljednji dan Nacionalnog natjecateljskog programa 56. festivala igranog filma u Puli donosi dva filma. Tako će u petak 24. srpnja publika u Areni vidjeti humornu dramu *Ljubavni život domobrana* i dramu *Metastaze* čime će se zaokružiti rekordni broj filmova – deset – u ovom dijelu programa otkako se Festival organizira u neovisnoj Hrvatskoj. *Ljubavni život domobrana* portretira neuspješnog pisca kojemu život promijeni susret s mladom ženom zaposlenom u fitness centru, a redatelj mu je Pavo Marinković. U glavnim ulogama Nenad Cvetko i Dijana Vidušin. *Metastaze* su pak prikaz svakodnevice četvorice prijatelja s ruba društva čije živote i – živote njihove najbliže okoline opterećuju nasilje, droga i kriminal. Film je režirao Branko Schmidt, dok su u središnjim ulogama Rene Bitorajac, Franjo Dijak, Rakan Rushaidat i Robert Ugrina.

Ljubavni život domobrana

Ljubavni život domobrana prvi je samostalni redateljski projekt Pave Marinkovića. Njegov je glavni junak Saša (Nenad Cvetko), neuspješni pisac nesređenog privatnog života koji radi kao gastro-kritičar. Sve se počne mijenjati kad se zaljubi u Ines (Dijana Vidušin), zaposlenicu privatnog sportskog centra koja je upravo prekinula vezu s dečkom. No, kada napiše negativnu recenziju za restoran moćnog vlasnika, nastaju komplikacije. Kako bi ostvario želje i doveo život u red, Saša će se morati suočiti sa slabostima svog karaktera...

Pavo Marinković je diplomirao dramaturgiju na zagrebačkoj Akademiji dramske umjetnosti. Kao dramski pisac javlja se početkom devedesetih. Drame su mu izvođene u Hrvatskoj i inozemstvu te je za njih višestruko nagrađivan. Od 1996. do 2005. radi kao dramaturg i urednik u Dramskom programu HTV-a. Kao dramaturg potpisao je šest cjelovečernih igranih filmova. Kao scenarist debitira 2001. filmom *Ajmo, žuti!* Dražena Žarkovića. Scenarist je i koredatelj (s Draženom Žarkovićem) višestruko nagrađivanog filma *Trešeta* prikazanog na tridesetak značajnih filmskih festivala. *Trešeta* je osvojila *Grand Prix* Filmskog festivala u Bukureštu, a nagrađena je i na festivalima u Mannheimu, Bergamu, Napulju i Houstonu te uvrštena u prestižnu retrospektivu hrvatskog filma u Lincoln Centru u New Yorku. Film je također osvojio Nagradu hrvatskog glumišta kao i nagradu *Film Magnet*.

OSOBNA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska, 2009., 85 min, 35 mm; produkcijska kuća: Alka Film (u suradnji s Hrvatskom radiotelevizijom); producent: Jozo Patljak; koproducent: Vanja Sutlić; režija: Pavo Marinković; uloge: Nenad Cvetko, Dijana Vidušin, Siniša Popović, Jan Budar, Filip Šovagović, Zoran Čubrilo, Marinko Prga, Tonko Lonza, Asja Jovanović, Milan Štrlijić; kamera: Vedran Šamanović; montaža: Dubravko Slunjski; scenografija: Velimir Domitrović; kostimografija: Branka Tkalčec; glazba: Hrvoje Crnić Boxer; ton: Zdravko Liphohar, Tomislav Babić; maska: Halid Redžebašić.

Metastaze

Prilagodba istoimenog romana Ive Balenovića, drama *Metastaze* govori o nekadašnjem narkomanu Filipu koji se nakon liječenja vraća u roditeljski dom u radničkoj četvrti Zagreba. Ondje susreće staru ekipu koju čine nasilni, nogometom opsjednuti ratni veteran Krpa, narkoman Dejo te alkoholičar i emotivac Kizo. Filip živi s roditeljima, ne može naći posao i najčešće je u kvartovskom kafiću, opija se s društvom i polako uviđa da ne može opstati u takvoj sredini...

Redatelj **Branko Schmidt** nakon kratkotrajnog studija ekonomije, upisuje studij filmske i TV režije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Godine 1981. snima diplomski rad, televizijsku dramu *Rano sazrijevanje Marka Kovača*. Televizijska drama *Hildegard* proglašena je 1982. najboljom televizijskom dramom na području bivše države. Godine 1988. režira prvi cjelovečernji film *Sokol ga nije volio* (nagrada za najboljeg redatelja-debitanta u Puli). Tijekom karijere snimio je mnoge drame, dokumentarne filmove te dječju televizijsku seriju *Operacija Barbarossa*. Režirao je i filmove *Đuka Begović*, *Vukovar se vraća kući*, *Božić u Beču* (Zlatna Arena za scenarij), *Srce nije u modi*, *Kraljica noći* (Zlatne Arene za scenarij i produkciju). S *Putom lubenica* u Puli osvaja nagradu *Oktavijan* HDFK-a za najbolji film, a film je proglašen najboljim na festivalima u Haifi, Egeru (Mađarska), Tetouanu (Maroko), Clevelandu, Dubrovniku i Montpellieru, te imao kinodistribuciju u više zemalja. Branko Schmidt bio je 2004. član žirija Filmskog festivala u Moskvi.

OSOBNA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska / Srbija / Bosna i Hercegovina, 2009., 84 min, 35 mm; produkcijska kuća: Telefilm (u suradnji s Luks film, Srbija i Refresh produkcija, Bosna i Hercegovina); producent: Stanislav Babić; režija: Branko Schmidt; scenarij: Ognjen Sviličić; uloge: Rene Bitorajac, Franjo Dijak, Rakan Rushaidat, Robert Ugrina, Jadranka Đokić, Ivo Gregurević, Ljiljana Bogojević, Daria Lorenci, Predrag Vušović, Ksenija Marinković, Vera Zima, Emir Hadžihafizbegović; kamera: Dragan Ruljančić; montaža: Vesna Lažeta, Hrvoje Mršić; scenografija: Mladen Ožbolt; kostimografija: Željka Franulović; glazba: Goran Bare; ton: Mladen Škilić; maska: Jasna Rosini.

Ponuda koja vam ide niz dlaku:

Postani MAXtv korisnik sada.
Nećemo cjepidlačiti:

Prva 3 mjeseca za 1 kn mjesečno!

PDV je uključen u cijenu
Detalje ponude potražite na maxtv.t-com.hr,
0800 9000 ili T-prodajnim mjestima

T-Com je dio T-HT Grupa.

••T••Com•

Služba za privatne korisnike 0800 9000, T-Centri, T-Partneri
www.t-com.hr

TRADICIONALNI HRVATSKI KOLAČ

Paprenjak

TRADITIONAL CROATIAN PASTRY

DER TRADITIONELLE KROATISCHE CERÄCK

IL DOLCE TRADIZIONALE CROATO

ТРАДИЦИОННИЈ ХОРВАТСКИЈ ПРЕНИК

パブレニャク - クロアチアの伝統的なビスケット

پاپرنجاک - پختیوی کلاچی من لرواچی

PAPRENJAK d.o.o., Savica Sanci 115, Zagreb

T. 01/2406 300 | F. 01/2406 311

e. paprenjak@paprenjak.hr | www.paprenjak.hr

Honey, spice
and
everything nice

Agroprodukt doo Pula

Proizvodi vrhunske kvalitete
Vaši dugogodišnji pratioci
za stolom

dobiveni iz vlastitih nasada

Medulinska 15, 52100 Pula

Tel.: 052/ 543-470

Fax.: 052/ 543-443

Gsm.: 098/ 257-156

agroprodukt@pu.t-com.hr

Ministarstvo
kulture
Republika
Hrvatska
Ministry
of Culture
Republic
of Croatia

Hrvatski
audiovizualni
centar
Croatian Audiovisual Centre

GRAD PULA

CITTÀ DI POLA

ISTARSKA
ŽUPANIJA

REGIONE
ISTRIANA

101,3 • 100 • 96,4 • 93,9

kompas.hr

Live your lifestyle !

Zagreb 01/4811 536 | Split 021/ 323 300 | Osijek 031/212 077 | Čakovec 040/313 333 | Rijeka 051/210 760 | kompas@kompas.hr

KOMPAS ZAGREB D.O. TURISTIČKA AGENCIJA | WWW.KOMPAS.HR | ID KOO HR AB 01 - 080158022

www.novolist.hr

NOVI LIST

CS
**computer
systems**

Tvrtka CS Computer Systems pruža kompletnu uslugu pri uvođenju audio i video sustava, što uključuje: planiranje, implementaciju, održavanje i nadogradnju audio i video sustava, tehničke savjete i podršku pri radu s opremom te podršku ovlaštenog serviseru opreme.

Ekskluzivni smo zastupnik Avida i ovlašteni distributer Panasonic broadcast i professional linija proizvoda. Naša filozofija je da nastojimo objediniti sve sustave u našoj ponudi, kako bi korisniku omogućili bezbrižan rad i interoperabilnost.

Panasonic Avid

integrirane informacijske tehnologije

CS Computer Systems d.o.o. | Prečko 1a | HR-10110 Zagreb | T. +385 1 3855 855 | F. +385 1 3882 555 | W. www.cs.hr | E. info@cs.hr

VINARIJA DINGAČ

B. BADEL 1862

Ne okrećite stranicu. Probajte čitati ova ko, jer pod ovim nagibom pelješki vinogradari njeguju plavac mali koji ih nagraduje blagom zvanim: Dingač i Postup.

Nacionalni natjecateljski program

Utrka za nagradu Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja u Areni za film

Čovjek ispod stola – 3,77

Trenutačni poredak

Vjerujem u anđele – 4,57

U zemlji čudesa – 4,41

Čovjek ispod stola – 3,77

Zagrebačke priče – 3,77

Crnci – 3,20

Redatelj filma *Čovjek ispod stola* Neven Hitrec na naklonu ekipe publici u Areni

Gledatelji u Areni o filmu u Nacionalnom programu *Čovjek ispod stola*

Tomislav Gerić (27)

Film mi je bio baš super, stvarno. Prikazane su priče običnih ljudi što me jako privuklo filmu jer se mogu poistovjetiti s njima. Jako mi se svidjela Lidija koju tumači glumica Jelena Lopatić, koja je stvarno jako dobro odradila svoju ulogu. Mislim da je ovo jedan drukčiji hrvatski film i da takvih trebamo imati sve više. Tako će naša kinematografija procvjetati.

Ivana Ristovski (32)

Film mi je bio poprilično težak, nije mi dobro legao. Iako moram pohvaliti glumu Luke Petrušića, kojega, priznajem, nisam ozbiljno doživljavala. Sve u svemu, ne mogu reći da je loš, ali nije me posebno dojmio. Vrijeme je da se hrvatski film odmakne malo od drama i posveti se vedrijim temama.

Anja Stankovski (18)

Nisam mogla «uhvatiti» film sve negdje do polovice kada mi se počeo sve više i više sviđati. I evo sada izlazim iz Arene poprilično zadovoljna. Zanimljiv prikaz te borbe malih ljudi protiv sumnjivih odluka vlasti. Izvrsna je stvar to iščekivanje, hoće li ili ne srušiti tržnicu, a istovremeno možemo pratiti život likova. Stvarno mogu reći da se svidio i meni i mojim prijateljima. Svaka čast.

Ivan Glošić (40)

Film je bio poprilično dobar. Nemam puno zamjerki. S tehničke strane sam jako zadovoljan, s glumačke malo manje, ali sve u svemu nije loše. Bolje od mnogih hrvatskih filmova koje sam pogledao proteklih godina.

anketirale Nicole Vojak i Ana Miljanić

Nagrada Fabijan Šovagović Društva hrvatskih filmskih redatelja 2009.

Filmski redatelji nagradili Relju Bašića

Jednom od najcjenjenijih i najpopularnijih hrvatskih glumaca uopće Relji Bašiću ova je godina – godina nagrada. Nakon Vjesnikove nagrade *Krešo Golik* ugledni je dramski umjetnik dobio i nagradu *Fabijan Šovagović* Društva hrvatskih filmskih redatelja (DHFR). Nagrada se tradicionalno dodjeljuje u sklopu programa Festivala igranog filma u Puli, a laureatu će svečano biti uručena danas u 13 sati u projekcijskoj dvorani Zajednice Talijana (Circolo). Tom će prigodom biti prikazan dokumentarni kolaž o Relji Bašiću autorice Tanje Golić naslovljen *Relja Bašić u filmovima hrvatskih filmskih redatelja*. Film je realiziran u suradnji s Hrvatskim filmskim savezom, a uz inserte koji će podsjetiti na najpoznatije Bašićeve filmske uloge, o velikom glumcu govore redatelji Vatroslav Mimica, Eduard Galić, Lordan Zafranović, Fadil Hadžić, Bogdan Žižić, Hrvoje Hribar, Bruno Gamulin, Petar Krelja i Krsto Papić. Godišnju nagradu *Fabijan Šovagović* utemeljilo je Društvo hrvatskih filmskih redatelja štujući uspomenu na velikana hrvatskog glumišta Fabijana Šovagovića. Nagrada se dodjeljuje glumici ili glumcu čije je djelo ostavilo trajan trag u povijesti hrvatskog filma. Ocjenjivački sud Društva hrvatskih filmskih redatelja u sastavu Arsen Anton Ostojić kao predsjednik te Saša Vojković i Zvonimir Jurić kao članovi jednoglasno je odlučio da nagrada *Fabijan Šovagović* u 2009.-oj pripadne glumcu Relji Bašiću. Gospodinu Bašiću, čestitamo u ime Festivala!

Laureat Relja Bašić

Redateljica Tanja Golić

Frederic Boyer, umjetnički ravnatelj Dvotjedna redatelja (Quinzaine des Réalisateurs) na Festivalu u Cannesu

Svježi autori i poetike iz cijeloga svijeta

razgovarao Goran Ivanišević

Frederic Boyer novi je ravnatelj programa Quinzaine des Réalisateurs Međunarodnog filmskog festivala u Cannesu. Dolazak u Pulu iskoristit će kako bi u okviru novopokrenutog Hrvatskog filmskog fokusa upoznao novu hrvatsku produkciju, a posebnu će pozornost posvetiti filmovima u nastanku.

Quinzaine des Réalisateurs odnosno Dvotjedan redatelja dio je Festivala u Cannesu već četrdeset godina.

Dvotjedan redatelja osnovan je 1969. kao odgovor filmaša na zbivanja u Francuskoj iz svibnja 1968. kada je zbog solidarnosti Festival u Cannesu otkazan. Riječ je o paralelnom programu potpuno nezavisnom od ostalih programa Festivala u Cannesu. U glavnom programu prikazujemo 21 ili 22 dugometražna igrana filma, a imamo i programe kratkometražnog kao i dokumentarnog filma.

Hoće li se vaša koncepcija Dvotjedna redatelja razlikovati od one vaših prethodnika?

Prije no što sam preuzeo funkciju umjetničkog ravnatelja Dvotjedna redatelja bio sam član selekcijskog povjerenstva tako da su mi dobro poznati načini kako on funkcionira. Koncepcija se uglavnom neće mijenjati jer je definirana još u trenutku nastanka tog programa. Riječ je o programu u kojem nema *Zlatne palme* ili neke druge nagrade, a oslobođeni od takve vrste pritiska nastojimo otvoreno prikazati svježije autore i autorske poetike s raznih strana svijeta. U našem glavnom programu tako će se naći i prvi ili drugi filmovi autora različitih dobi, ali i Tetro veterana Francisca Forda Coppole koji je za program bio primjeren zbog autorske svježine.

Hrvatski film nije često na programu Dvotjedna kritike.

Nekoliko mjesta u glavnom programu rezervirano je za francuske filmove, a za ostatak mjesta se svake godine prijavi oko dvije tisuće filmova. Iz te ogromne brojke nastojimo selektirati filmove koji predstavljaju kinematografije različitih dijelova svijeta te je to jedan od glavnih razloga zašto je hrvatski film rijetko na programu. Ipak nije isključen. U konkurenciji kratkometražnih filmova Dvotjedna kritike

prije nekoliko je godina prikazana *Suša* Dalibora Matanića. Mislim da je riječ o darovitom autoru koji će to potvrditi i sljedećim projektima.

Što bi moglo pomoći hrvatskom filmu da bude češće prisutan u Cannesu?

Kao najveći svjetski festival, Cannes je sklon umjetničkim filmovima te stoga tradicionalna forma može biti prepreka. Boljoj vidljivosti hrvatskog filma u svijetu zasigurno će pridonijeti i Hrvatski filmski fokus, koji je pravi korak u pravom smjeru promocije hrvatskog filma. Slijedeći korak trebao bi biti tješnje povezivanje s distributerima i zastupnicima jer to može biti od velike koristi. Ako distributer u pravom trenutku može diskretno lobirati za kvalitetan film, to ponekad može biti od velike važnosti.

Međunarodni natjecateljski program Europolis-Meridijani

Mateja Brodarič, članica Ocjenjivačkog suda mladih filmofila koji vrednuje filmove u Nacionalnom i Međunarodnom natjecateljskom programu

Tulpan: Duge scene o nekom drukčijem životu

Kazahstanska drama *Tulpan* koju sam pogledala u kinu Valli vodi nas u jedan sasvim drukčiji život od naše svakodnevice, a govori nam o mladiću Asi koji se po odsluženju mornaričkog roka, vraća kući u kazahstansku stepu, obitelji njegove sestre koji žive nomadskim pastirskim životom. Želeći sam osnovati obitelj i preuzeti brigu o vlastitom stadu ovaca, prosi lijepu djevojku Tulpan, kći pastirske obitelji koja ga odbija ne navodeći važne razloge. U biti djevojka se ne želi udati za pastira već želi otići u grad na fakultet. Živeći u sestričnoj obitelji mladi Asa nailazi na mnoge probleme i nesuglasice sa sestrinim mužem i nije sretan ali ostaje s njima jer ih voli i jako je privržen obitelji. Kroz ovu dramu upoznajemo život nomadskih pastira u stepi Kazahstana i sve ono što takav život donosi, a sve to nam je prikazano vrlo realistično i stvarno uz jednu dozu humora kroz ulogu Asina prijatelja vozača, ali, meni osobno, u malo presporoj radnji punoj predujnih scena.

Costa-Gavras o ilegalnom imigrantu, Zarobljenik o čečenskom taocu

Točno četrdeset godina nakon premijere filma *Z* kojim je postao svjetski slavan, grčki redatelj i scenarist Costa-Gavras predstavlja se novim, dugo očekivanim radom. To je humorna drama *Raj je zapadno* koja je ove godine prikazana na zatvaranju Međunarodnog filmskog festivala u Cannesu. Film je na Kaštelu 11. srpnja otvorio ovogodišnji Međunarodni natjecateljski program Europolis-Meridijani u Puli, a festivalska će ga publika moći vidjeti još jednom danas. U sklopu istog programa prikazuje se i ruska ratna drama *Zarobljenik* u režiji Alekseja Uchitela čiji će se glavni glumac Vyacheslav Kirkunov predstaviti na Festivalu u petak na konferenciji za novinare u Circolu s početkom u 12 sati.

Raj je zapadno

Eden í l'Ouest / Eden Is West; Francuska / Grčka / Italija; 2009., 110 min, produkcijska kuća: K.G. Productions, CL Productions; producent: Costa-Gavras, Manos Krezias, Jérôme Seydoux; režija: Costa-Gavras; scenarij: Costa-Gavras, Jean-Claude Grumberg; u glavnim ulogama: Riccardo Scamarcio, Odysseas Paspaliopoulos, Léa Wiazemsky, Tess Spentzos, Kristen Ross

O FILMU: Novi rad oskarovca Coste-Gavrasa prati mladića Eliasa (Riccardo Scamarcio) koji sa svojim prijateljem i mnogim drugim očajnim putnicima, u potrazi za boljim životom brodom putuje na zapad. No i u raj u postoje poteškoće – wc traži popravak, policija u svakodnevnoj ophodnji u potrazi je za ilegalnim imigrantima koji su uspjeli doseći obalu, a tu je i autoritativan pribježišni upravitelj. Elias stoga ostaje u stalnom kretanju i na svom putu susreće najrazličitije karaktere – one koji pomažu, koji zavode, ali i pljačkaju. Mijenjajući boravišta, zapošljava se i u tvornici televizora, no cilj mu je doći do Pariza...

Legenda političkog filma, grčko-francuski redateljski veteran **Costa-Gavras** najpoznatiji je po angažiranom trileru *Z* (1969), nadahnutom transkriptima sa suđenja iz 1963. godine kada je ubijen grčki pacifistički vođa Gregoris Lambrakis u čije je ubojstvo bila umiješana vlada, a koji je osvojio *Oscara* u kategoriji najboljega stranog filma i nagradu žirija u Cannesu 1970. Zlouporaba moći, zakon i pravda, opasnosti centraliziranih autoriteta, nasilje,

represije i mučenja prepoznatljivi su motivi Gavrasovih filmova, koji je već nakon diplome na pariškom IDHEC-u počeo asistirati uglednim francuskim redateljima, te sakupljeno znanje pokazao u prvijencu *Kupe za ubojice* (*Compartiment tueurs*) iz 1965. godine. Ostali važni naslovi jesu: *Priznanje* (*L'aveu*, 1970), *Opsadno stanje* (*État de siège*, 1972), *Sjaj žene* (*Clair de femme*, 1979), zatim *Nestao* (*Missing*, 1982) za čiji je scenarij nagrađen Oscarom, *Izdani* (*Betrayed*, 1988), *Music Box* (1989), *Ludi grad* (*Mad City*, 1997), *Sjekira* (*Le couperet*, 2005). Film se prikazuje u kinu Valli u petak 24. srpnja s početkom u 16 sati.

Zarobljenik

Plenny / Captive; Rusija, Bugarska, 2008., 80 min, 35 mm, produkcijska kuća: Camera, Rock Film Studio; producent: Aleksej Uchitel; režija: Aleksej Uchitel; scenarij: Timofei Dekin, Vladimir Makanin; u glavnim ulogama: Vyacheslav Krikunov, Pyotr Logachev, Irakli Mskhalaia, Yulia Peresild, Sergei Umanov, Andrei Feskov, Tagir Rakhimov

O FILMU: Dobitnik nagrade za najbolju režiju na Filmskom festivalu u Karlovym Varyma 2008. te proglašen najboljim filmom Festivalu istočnoeuropskog filma u Cottbusu, *Zarobljenik* je drama o dvojici ruskih vojnika koji koriste mladog zarobljenog Čečena kako bi se domogli slobode. Tijekom rata u Čečeniji skupina ruskih vojnika nađe se odsječena od glavne jedinice, izgubljena u stranom okruženju, u pustom čečenskom krajoliku, trpeći vremenske neprilike. Zapovjednik Rubahin i snajperist Vovka trebaju vodiča kako bi svoj konvoj doveli na sigurno. Zarobe lijepog lokalnog mladića, Čečena, kako bi postao njihov vodič preko neprijateljskog teritorija do izgubljena kontakta – ruskih postrojba. Vovka se prema njemu odnosi grubo, no Rubahin pokazuje naklonost. Ipak, rat je sveprisutan i stoga i neminovnost njihova neprijateljstva izvjesna...

Aleksej Uchitel nagrađivani je redatelj i autor dokumentaraca (*Rok, Posledniy gery*) i televizijskih filmova (*Batterflyay*), čiji su debitantski naslov *Maniya Zhizeli* slijedili filmovi *Dnevnik ego zheny*, *Šetnja* (*Progulka*) i *Kosmos kak predchuvstvie*. *Zarobljenikom* Uchitel otkriva izrazitu autorsku emotivnost i senzibilnost, te postiže zanimljiv efekt kombiniranjem pastoralnih krajolika s dokumentaristički prikazanim scenama rata, snimanima u *real-timeu*. Film se prikazuje u kinu Valli u petak 24. srpnja s početkom u 18 sati.

Retrospektiva filmova redatelja Pedra Almodóvara u Kinu Valli

Sve o mojoj majci

Todo sobre mi madre / All About My Mother; Španjolska / Francuska, 1999., 101 min., scenarij: Pedro Almodóvar; u glavnim ulogama: Cecilia Roth, Marisa Paredes, Candela Peña, Antonia San Juan, Penélope Cruz, Rosa María Sardf, Fernando Fernán Gómez

Jedan od najboljih i najnagrađivanijih filmova u karijeri španjolskog sineasta Pedra Almodóvara, melodrama nagrađena Oscarom i Zlatnim globusom za najbolji strani film, govori o samohranom majci Manuely koja svjedoči smrti sina jedinca na njegov 17. rođendan koji pogiba trčeći za autogramom poznate glumice. Nakon tragičnog događaja Manuela želi pronaći dječakovog oca, transvestita Lolu, koji ni ne zna da je imao dijete... Film se prikazuje u kinu Valli u petak 24. srpnja s početkom u 23.30.

Pulica: Matineje za djecu

U četvrtak ujutro u velikoj dvorani Istarskog narodnog kazališta mnoštvo malih filmoljubaca oduševio francuski film o jednom neobičnom prijateljstvu

Lisica i dijete na filmu, mnogobrojni mališani u dvorani

Svojevrsan spoj bajke i dokumentarnog filma *Lisica i dijete* u režiji francuskog redatelja i oskarovca Luca Jacqueta (*Carsko putovanje*) pokazao se punim pogotkom na ovogodišnjim Matinejama za djecu u sklopu programa Pulice. Naime, više od stotinu djece uživalo je u ovoj dirljivoj filmskoj priči o neobičnom prijateljstvu koje je povezal o djevojčicu i lisicu. Nakon završetka projekcije mali su posjetitelji Istarskog narodnog kazališta dobili poklon paketiće pokrovitelja Nesquicka te uobičajeni poziv da u što većem broju stignu i na sutrašnju filmsku matineju. A kako im se svidio film? Evo odgovora:

LEA MIKŠA (11)

Film mi je super! Radi se o prijateljstvu lisice i djeteta. Najdraži trenutak filma bio mi je kada je lisica posjetila dijete u njegovoj sobi. Stvarno lijepo.

ALDO ZAHTILA (8)

Bilo mi je jako lijepo. Najsmješnije mi je bilo kad je mala curica pala, a najljepše kada se ona sprijateljila s lisicom. Ne znam hoću doći i sutra, ali želim doći, pa ću pitati mamu.

Izvršna je glumica. Mislim da ću dolaziti sve do kraja Pulice jer mi se filmovi jako sviđaju.

STAŠA RADULOVIĆ (9)

Priča je odlična, stvarno. Najdraže mi je bilo kada su se lisica i djevojčica sprijateljili. I sutra se vraćam da pogledam zmajev u *Pričama iz Zemljomorja*.

ANDREA BREZAC (11)

Svidjelo mi se to prijateljstvo između djevojčice i životinje. A najviše bih pohvalila djevojčicu u glavnoj ulozi.

Petog dana Matineja za djecu u Istarskom narodnom kazalištu u petak, 24. srpnja prikazuje se japanska animirana bajka *Priče iz Zemljomorja*

Goro Miyazaki: Kakav otac, takav sin?

Da poslovice 'ne pada jabuka daleko od stabla' vrijedi u svim dijelovima svijeta, dokazuje i japanski redatelj Goro Miyazaki koji nastavlja stopama svoga oca, jednog od najvećih autora animiranih filmova danas u svijetu. To je Hayao Miyazaki koji je svoga sina malo-pomalo uveo u čudesni svijet rada na animiranom filmu nastavivši tako obiteljsku tradiciju. Animirana bajka *Priče iz zemljomorja* prvi su dugometražni film Gora

Miyazakija, a govore o naslovnom carstvu u kojem je žetva podbacila te stoka počne ugibati. Kada dva zmaja izrone iz olujnih oblaka i nasrnu jedan na drugoga, ravnoteža se svijeta sve više urušava. Film je prilagodba romana Ursule K. Le Guin. *Priče iz Zemljomorja* premijerno su prikazane na Festivalu filmske umjetnosti u Veneciji 2006., a zavrjebile su nominaciju Japanske filmske akademije za najbolji animirani film.

Miyazakijev se prvijenac prikazuje u dvorani Istarskog narodnog kazališta u petak 24. srpnja s početkom u 10 sati.

Najbolje od Dana hrvatskog filma i posebna projekcija filma *Agram* u kinu Valli

Velikani hrvatskog filma i – kiparstva

Film Oktavijana Miletića i film o Ivanu Meštroviću zaključuju u petak ovogodišnje festivalske programe kratkih filmova, odnosno program najboljih naslova ovogodišnjih Dana hrvatskog filma u Zagrebu. Film Oktavijana Miletića *Agram, die Hauptstadt Kroatiens* (trajanje: 9 min) treći je i ujedno posljednji film nastao u suradnji pionira hrvatske kinematografije Oktavijana Miletića s njemačkim propagandnim strojem. Nakon *Bildhauerkunst in Kroatien* (iz 1940, još nije pronađen) i *Kroatisches Bauernleben* (iz 1942, pronađen 2003) ovaj je kratki film u Berlinu u Bundesfilmarchivu pronašao Daniel Rafaelić iz Hrvatske kinoteke. Upravo je Hrvatska kinoteka izradila novu kopiju filma koja će se prikazati u Puli. Tzv. Kulturfilme o Zagrebu Miletić je snimio

u razdoblju između 1942. i 1943. Miletićev film, lišen bilo kakve politike i spomena rata prikazuje kulturne znamenitosti glavnog grada tadašnje Nezavisne Države Hrvatske. To su katedrala, crkva sv. Marka, Gornji grad, Trg bana Jelačića, svakodnevni život ljudi na glavnom gradskom trgu, izgradnja bolnice Rebro, izgradnja džamije, Tomislavov trg, hrvatski umjetnici koji slikaju i klešu kipove, Hrvatsko narodno kazalište te fragmenti baleta Licitarsko srce. Film, iako dovršen, nije dospio u njemačka i hrvatska kina. Razloge možemo samo nagađati...

Nakon Miletićeva *Agrama* posjetitelji kina Valli vidjet će dugometražni dokumentarni film *Meštrović* (trajanje: 84 min) nastao u produkciji Hrvatske radiotelevizije. Dobitnik nagrade *Oktavijan* za najbolji dokumentarni film na ovogodišnjim Danima hrvatskog filma, film dokumentira život i stvaralaštvo slavnog hrvatskog kipara Ivana Meštrovića (1883.–1962.), a prepun je novootkrivenih dokumentarnih, filmskih i fotografskih

materijala koji se prvi puta javno prikazuju. Film je režirao Danko Volarić, autor brojnih dokumentarnih, obrazovnih i dječjih filmova (*Iz crnog albuma*, *Naličje pobjede*, *Život na svježem zraku*, *Stjepan Planić*, *Kristl*, *Papandopulo...*) te glazbenih i zabavnih emisija HTV-a.

Filmovi su na rasporedu kina Valli u petak 24. srpnja s početkom u 19.30 sati.

POP RATNI PROGRAMI: Natječaj za najbolji kratki amaterski film 640x480 max.

Ocjenjivački sud za Radničku klasu, publika za Korak

Svetlana Barać

Radnička klasa autora Luke Kivele i *Korak* Davida Bagarića najbolji su amaterski filmovi poratnog programa 56. festivala igranog filma u Puli. Naime, poznati su svi nagrađeni radovi ovogodišnjeg natječaja na najbolji kratki amaterski film 640x480 max. na koji su se kao i ranijih godina mogli prijaviti filmovi snimljeni do rezolucije 640x480 u trajanju od 5 sekundi do 5 minuta. Natječaj je održan šestu godinu zaredom, a o najboljima su odlučivali stručni ocjenjivački sud i publika, odnosno posjetitelji internetskih stranica www.pulafilmfestival.hr i <http://max.tportal.hr> na kojima je do 22. srpnja trajalo glasovanje o 36 prijavljenih filmova. Svi filmovi pristigli na Natječaj mogli su se pogledati i 21. srpnja u sklopu programa Ukratko na Portarati.

Tročlani žiri u sastavu Jakov Kosanović, filmski kritičar i novinar *Slobodne Dalmacije*, Zoran Stajčić, urednik rubrike Showbizz na portalu Dnevnik.hr, te Matija Debeljuh, video umjetnik najuspješnijim su proglasili film *Radnička klasa*. Autor filma je Luka Kivela iz Splita. Zoran Stajčić u ime Ocjenjivačkog suda navodi: «Film *Radnička klasa* najcjelovitiji je uradak u ovogodišnjoj konkurenciji šestog po redu natječaja doFuraj svoj film!. U pet minuta koliko film traje na zanimljiv je način ocrtan duh

mladih splitskih entuzijasta ili je možda najbolje uporabiti riječi pri opisu navedenog uratka «umjetnost zdravog đira». Autoru *Radničke klase* T-com kao partner Festivala dodjeljuje nagradu koju čine LCD televizor LG 37 LH 3000 te godinu dana MAXtv-a bez naplate mjesečne naknade. Publika je odlučila drukčije te je njezin favorit bio film *Korak*, uradak autora Davida Bagarića, kojemu T-com dodjeljuje nagradu koju čini: godinu dana MAXtv-a bez naplate mjesečne naknade te prigodan promo poklon. Žiri je ove godine jednokratno uveo i kategoriju «superamater» te tom prilikom dodjeljuje posebnu nagradu autoru filma *Agneza se kupa* koji je realizirao Berislav Schejbal.

Prema riječima Svetlane Barać, voditeljice ovog sve popularnijeg festivalskog popratnog programa, najvažnija je ovogodišnja novost prikazivanje filmova u sklopu programa Ukratko na Portarati. Na taj su način filmovi s natječaja 640x480 max. dobili prigodu predstavljanja još široj publici zaživjevi na velikom ekranu. Svetlana Barać ističe da bi ovaj način predstavljanja filmova mogao postati festivalska konstanta čime bi se dodatno popularizirao amaterski film u Puli i Hrvatskoj, a sam Festival održao još jednu atrakciju na otvorenom. Slijedi natječaj za 2010. godinu.

Radnička klasa

Korak

UKRATKO NA PORTARATI: KRATKOMETRAŽNI FILMOVI NOMINIRANI ZA EUROPSKU FILMSKU NAGRADU 2008

Tko u Europi snima najbolje kratke filmove?

U programu Ukratko na Portarati u petak 24. srpnja s početkom u 21.00 prikazuju se filmovi koji su prošle godine nominirani za Europsku filmsku nagradu u kategoriji najboljeg kratkometražnog filma. Među njima je i dobitnik nagrade, irski kratkometražni igrani film *Frankie* redatelja i scenarista Darrena Thorntona. Film je također nagrađen i na festivalima u Berlinu i Miamiu. Među nominiranim filmovima bio je i jedan bosansko-hercegovački, *Tolerantia* u režiji Ivana Ramadana nastala tehnikom 3D računalne animacije. Večerašnji je program na Portarati priređen u suradnji s Tabor Film Festivalom.

Filmovi u programu:

Raak (Hanro Smitsman, Nizozemska),
The Apology Line (James Lees, Velika
Britanija),
Un Bisou Pour Le Monde (Cyril Paris,
Francuska),
Procrastination (Johnny Kelly, Velika Britanija),
Joy (Joe Lawlor and Christine Molloy, Velika
Britanija),
Frankie (Darren Thornton, Irska),
The Pearce Sisters (Luis Cook, Velika Britanija),
Love You More (Sam Taylor-Wood, Velika
Britanija),
Tolerantia (Ivan Ramadan, BiH),
De Onbaatzuchtigen (Koen Dejaegher,
Belgija),
Türelem (Laszlo Nemes, Mađarska)

Frankie

Tolerantia

Pula OBJEKTIVno

Prepuno Istarsko narodno kazalište na dodatnoj projekciji novog filma o Harryju Potteru

Poznati na Festivalu

Irena Škorić i Nada Gačešić-Livaković

Mike Downey,
Nerma Mehadžić i Ankica Jurić Tilić

Nitko nema takav
hospitality kao Pula

VREMENSKA PROGNOZA za Pulu za petak 24. srpnja 2009.

Sunčano, vruće i sparno. Vjetar većinom slab, ujutro umjeren jugozapadnjak. Jutarnja temperatura uglavnom između 19 i 24, a najviša dnevna od 31 do 36°C.

ZABAVA NA FESTIVALU I OKO NJEGA

Dragi filmoljupci, bliži nam se vikend, a događaja je kao u priči. Večeras nas u Franjevačkom samostanu očekuje koncert dvoje mladih i briljantnih glazbenika, Marca Graziana (violina) i Stjepana Hausera (violončelo). Dvojac je u srijedu nastupao u crkvi Sv. Jelene u Dramlju, u sklopu Međunarodnog glazbenog festivala *Crikvenica 2009*. Koncert je bio profesionalno sniman za potrebe njihovog debitantskog albuma. Večerašnji koncert je zadnji ovogodišnji zajednički koncert dva čuda od djeteta suvremene hrvatske klasične scene. Na programu su djela J. S. Bacha, Giovannia Sollime i Zoltana Kodalya, a koncert počinje u 21 sat. Na fažanskoj rivi u 21 sat počinju *Ribarske večeri*. Uz nastup muške klappe Boškarin, pripremljena je prezentacija izrade tradicionalnih ribarskih alata. Imati ćete priliku vidjeti fažanske ribare kako marljivo pletu mrežu, izrađuju vrše i parangale, opleću bocune i bokobrane, uz predivan prizor zalaska sunca i mirisa sardela. Prilično čarobno, zar ne? U Vodnjaju pak, malo drukčije zabave. Na 5. *Bikers meeting-u*, kojeg organiziraju motoristički klubovi *Hornets* i *Moto CB*, večeras nastupaju Tito's Boys, punk-rock band iz Rovinja, i Iron Maidnem, a d a r s k i tribute band Iron Maidenu. Kao šećer na kraju, dobro došli u Circolo i rasplešite se uz koncert riječke pop skupine E.N.I. koji počinje u 23 sata. Dakle, što još čekate? (Lucija Mulalić)

Danas na Festivalu

PETAK, 24. SRPNJA

10.00 Istarsko narodno kazalište

Matineje za djecu
film Priče iz Zemljomorja

10.30 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program
film Metastaze
projekcija za novinare i akreditirane

12.00 Circolo

Press konferencija
glumca Vyacheslava Krikunova
iz film Zaroobljenik

12.15 Circolo

Press konferencija ekipe filma Metastaze

13.00 Circolo

Nagrada Fabijan Šovagović DHFR-a
i razgovor s laureatom Reljom Bašičem
uz projekciju prigodnog kratkog filma

16.00 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film Raj je zapadno

18.00 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film Zaroobljenik

19.30 Kino Valli

Program kratkih filmova
(posebna projekcija)
film Agram
Najbolje od Dana hrvatskog filma
film Meštrović

20.30 Arena – VIP prostor

Domjenak – F&F Ravalico vinarstvo

21.00 Portarata

Kratki filmovi nominirani za
Europsku filmsku nagradu 2008.

21.30 Arena

Nacionalni natjecateljski program
film Ljubavni život domobrana

23.15 Arena

Nacionalni natjecateljski program
film Metastaze

23.30 Kino Valli

Retrospektiva Pedra Almodovara
film Sve o mojoj majci

ZABAVA I FILM

23.00 Forum

koncert E.N.I.